

لطفت بهار و هنر

عجب لطفتی است این لحظه‌های شیدایی در کلاس درس هنر! اگر روح را همت بال پروازی باشد، این شیفتگی معنوی، معلم هنر را با شفقتن بچه‌ها به آن افق‌های بالا می‌برد. از شفقتن گلچهره بچه‌ها در کلاس تا شفقتن لامهای خون‌رنگ بهار تکرار بی‌مثاب این یادآوری هنرمندانه است که:

ای ز تو نور دل و دیدار ما

گردش اندیشه بیدار ما

ای ز تو رویان زمستان و بهار

ای تو گرداننده لیل و نهار

ای ز تو تغییر حال و سال‌ها

حال ما را کن تو خوش‌تر حال‌ها^۱

آخر، این دیدگان از دیدن هنر آسوده‌خاطر می‌شوند. از لحظه‌های درس هنر جان می‌گیرند، زیرا زنگ هنر دمیدن جان به جسم‌ها و دادن طراوت به روح است. چونان که بهار شادی‌آفرین با طلایه‌داری رنگ‌های سبز و ارغوانی و شکوفه‌های معطر روشن و سفید به روح انسان‌ها، جان دوباره‌ای می‌بخشد.

همه جلوه‌های طبیعت زیباست، اما گویی در چهار فصل آن، بهار از همه عاشق‌تر است؛ لذا بیشترین هم‌خوانی را با بی‌قراری و بی‌تایی هنر دارد. اما برای ما بهار همیشگی، تلاش مداوم و شورآفرین و کاشتن نهال هنر در باغچه وجود فرزندانی است که هر کدام گنجینه‌ای بی‌بدیل از زیبایی‌های هستی‌اند. آفرین بر معلمان درس هنر! از ابتدایی تا راهنمایی تا هنرستان را می‌گوییم که با نو شدن سال، کمر همت تازه‌ای بسته‌اند. و با سرکشی مدام خود به کار هنری دانش‌آموزان و بچه‌های دوست‌داشتنی، کلاس را به شوق می‌آورند. به شوق آمدن کلاس نشان از سرزندگی معلمی است که به کار آموزش هنر عشق می‌ورزد.

زنده است آن که عشق می‌ورزد^۲

دل و جانش به عشق می‌ارزد^۳

بهار اینک دست مهریانی و دَهش خود را کریمانه به سوی ما گشوده است. بهار اینک از اثر تماسایی کلک نقاش ازل با تمام زیبایی‌هایش پرده‌برداری می‌کند و این جاست که بیشتر از هر چیز هنر به چشم می‌آید، اما در دیدگان اهل هنر

و هنرمندان اهل دل. در این فصل تازه، ما نیز خود را به دامان سرشار از عشق طبیعت بسپاریم که گفته‌اند بزرگ‌ترین آموزگار طبیعت است و به مین سان برای بهره‌گیری از این دستمایه غنی برای این که کارهای بچه‌ها، طراحی‌ها، نقاشی‌ها، خوش‌نگاری‌ها، کارهای دستی و سفال‌های آن‌ها رنگ و بوی طبیعت، مردم و جامعه را بددهد، بکوشیم که سیمای زندگی ولو با آن طبع و برداشت نوجوان پسند در کار آن‌ها ظاهر شود.

به یاد داشته باشیم، در مبانی بینشی هنر نگاه اجتماعی بازتاب زیباترین لایه‌های هنری است که در زیر پوست جامعه نهفته است. پس، زمینه گردش‌های هنری و انجام دادن کار هنری در محیط اجتماعی را به عنوان یک اصل اساسی در فصل زیبای بهار برای آموزش هنر مهیا کنیم.

همین گردش‌های هنری، سرزدن به بازار و دیدن حرکات طبیعی، ولوله و جنبش مردم در مکان‌های مختلف از آن لحظه آفرینی‌های غیرقابل پیش‌بینی خواهد بود که خاطراتی را در پس‌زمینه ذهنی بچه‌ها شکل می‌دهد و برای همیشه این خاطرات در ذهن آن‌ها ماندگار خواهد شد و بهطور حتم در کارهای هنری بعدی آنان نمود می‌یابد. کلاس جای مقدس و ارزشمندی است، اما با تمام این احوال هنر در چارچوب نمی‌گنجد. پس، در آموزش هنر برای توانمندی بیشتر باید قالب‌ها را شکست و عرصه‌های تازه‌ای را برای شکوفایی خلاقیت بچه‌ها فراهم کرد. این مهم از دستان توانا و اراده‌های بلند همکاران و دبیران هنر برآمدنی است. زیرا هنرپذیری فرزندان این خاک صفت نهادینه شده‌ای است که به باگبان عاشق نیاز دارد و بهار و زیبایی‌های آن همه چیز را برای این شکوفایی آماده کرده است. فرا رسیدن بهار شادی‌آفرین و فرا رسیدن گل و نسرین بخیر و خوبی باد. و از پس این صحنه‌های زیبای شور و مستی طبیعت در گوش همکاران عزیز نجوا کنیم که:

این فکر هم بکارید در مغز خود که ایران

فرزند خواهد از مل، فرزانه و فدایکار

و ز لوح دین و اخلاق این نقش هم بخوانید

انسان همیشه باید با نوع خویش غم‌خوار^۳

سردبیر

پی‌نوشت

۱. شفیعی کدکنی

۲. هـ ا. سایه

۳. شهریار